

miután az állandó távolság a szem és az *a* és *b* oszlopok elei közt 30 *cm*:

$$30 \text{ cm} : 36 \text{ m} = 4.56 \text{ mm} : x \text{ s ebből}$$

$$x = 547.2 \text{ mm, vagyis } 54.72 \text{ cm};$$

vagy rövidebben: osszuk el a műszeren leolvasott eredményt 3-al s a hányadost szorozzuk az irány-sugárral s megkapjuk az átmérőt egyenesen *cm*-ekben:

$$4.56 : 3 = 1.52; 1.52 \times 36 = 54.72 \text{ cm.}$$

A távolság a szem és *a* és *b* oszlopok között természetesen nagyobb vagy kisebb lehet, de ez esetben az átmérő kiszámítása ennek tekintetbe vételével történik.

A vastagságmérő ára külön 20 márka.

Dr. Baur mellékesen még megemlíti, hogy a magasságmérő épszögek kitűzésére is használható, ha az alapsinre keresztben egy kis nézges vonaszt erősítünk.

Egy ily vonasz ára 5 márka, úgy, hogy egy egyszerűsített magasság- és vastagságmérő az előbb említett vonasszal együtt kerkszámban 70 márkába kerül.

Titkári jelentés az Országos Erdészeti-Egyesület 1883-ik évi közgyűlésén.

Előadta: Horváth Sándor.

Tisztelt közgyűlés! Egyesületi életünknek az az időszaka, melyről jelentésemnek megemlékezni kell, ez uttal ismét hosszabb időre, közel 17 hónapra terjed. Ennyi telt el ugyanis mult évi közgyűlésünk óta.

Ezen, aránylag véve hosszú idő alatt, sokféle hasznos munkálkodásra nyílt alkalma az igazgató választmánynak; fontosabb események, nagyobb jelentőségű változások azonban, melyek váratlan elhatározásokra, avagy újabb kezdeménye-

zésekre adtak volna alkalmat, sem az erdészeti terén, sem egyesületünk beléletében nem fordultak elő; az elnökség és igazgató választmány tevékenysége tehát, főleg azon feladatok sikeres megoldására szorított, melyeket egyfelől a múlt évi közgyűlés s másfelől alapszabályaink szabtak elébe.

Legelső sorban érdemel említést ezek között a múlt évi közgyűlésnek azon fontos határozata, melyben mélyen tisztelt elnökünk ó excellenciájának indítványára utasította a választmányt, hogy a községi erdők kezelésének rendezése tárgyában a földmívelési ministeriumhoz előterjesztést tegyen.

A múlt évi közgyűlés azon benyomások alatt, melyeket az ország különböző vidékeiről szerzett tapasztalatok keltettek benne, azon meggyőződésre jutott, hogy a kisebb kiterjedésű és közép erdőbirtokok okszerű kezelésének rendezése, dacára az erdőtörvény bölcs határozatainak és a földmívelési ministerium általános elismerést keltő lankadatlan fáradozásának, melylyel e határozatoknak érvényt szerezni törekszik, szerfelett lassan haladhat elé s sikeres keresztülvitele a felforgó akadályok miatt sok helyen s különösen a községek és közbirtokosságok kezében levő erdőknél talán csak akkor történhet meg, midőn a közvagyonnak e jelentékeny részéből csak romok maradnak hátra, melyek hosszú időközön át mi jövedelmet sem hajthatván, a tulajdonosokra csak terheket rónak, oly terheket, melyeket azok szigorú kényszer esetében sem lesznek képesek elviselni. Az ilyen bajok és szomorú következmények megelőzése céljából felette üdvösnek és szükségesnek ítélte tehát a közgyűlés, hogy az erdők kezelésének rendezésére, legalább azon községek és kisebb közbirtokosságoknál, melyek egymagukban külön szakértő egyének tartására elég anyagi erővel nem bírnak, közvetlenül maga a kormány kéresek fel.

E határozat alapján az igazgató választmány indokolt

feliratot intézett a nagyméltóságu földmivelési ministeriumhoz s ebben a községi erdők kezelésének átvételét kérvén, egyzersmint azon jelentékeny közgazdasági előnyöket is magas figyelmébe ajánlta a kormánynak, melyek az elpusztított s e miatt jelenleg keveset jövedelmező, de okszerű gondozás mellett ismét termékennyé tehető községi, közbirtokossági s más erdőterületeknek megvásárlásából s az állami birtokokhoz való csatolásából származhatik.

E javaslatok természetesen sokkal több és nehezebb kérdést érintenek, hogy sem azoknak, még a legkedvezőbb fogadtatás esetében is, gyors- és általános keresztülvitelét lehetett volna remélni. Mindamellett már eddig is több bevégzett tény bizonyítja, hogy a magas ministerium egyesületünk ohajtását mindkét irányban figyelemre méltónak s a viszonyokhoz képest foganatosíthatónak is találta.

Egy másik szintén fontos határozatában a magyar erdészeti műnyelv tisztítását és kiegészítését tűzte ki a közgyűlés az igazgató választmány feladatául, megbizást adván arra, hogy egy lehetőségig teljes erdészeti műszótár megalkotása iránt közvetlen vezetése alatt minden lehető megtegyen.

E megbizás folytán az igazgató választmány mindenekelőtt a nép nyelvében élő műszóknak és sajátos kifejezéseknek összegyűjtése iránt kívánt intézkedni s e célból még a mult év őszén meleg hangu felhívást intézett az erdészeti szakközönséghez és az erdészet barátaihoz, melyben, utalva a kitűzött cél fontosságára, főleg azon szaktársakat kérte fel buzgó közreműködésre, kiknek hazánk egyes magyar-nép lakta vidékein bő alkalmuk nyílik a szókincesek összegyűjtésére.

Ugyanezen alkalommal szűkebb körű bizottságot küldött ki a választmány a további teendők előkészítésére is, úgy hogy ezen bizottság javaslata alapján mult évi deczemberben már a munkaterv is véglegesen megállapítható volt.

E terv alapján az általános szógyűjtés eredményének megbíráásával, a hiányok pótlásával és az anyag feldolgozásával egy 11 tagu bizottság bízott meg, oly utasítással, hogy a tagok a részükre kijelölt munkakörbe eső szók összegyűjtését és feldolgozását külön-külön egymástól függetlenül eszközöljék s csak a végleges szerkesztés munkálatait végezzék közös megállapodás szerint mint bizottság.

E szerkesztő bizottság működését még ez év elején megkezdvén, feladatának első részét már befejezte, úgy hogy az első bizottsági tárgyalások már a legközelebbi időben megtarthatók lesznek. Mindenesetre remélnünk lehet, hogy egyesületünk e hasznos vállalata, melyre most, midőn az erdészeti ügyekkel a megyék és általában a nagy közönség is foglalkozni kezd, oly nagy szükség van, a tervezett időre, t. i. 1885. elejére elkészül.

Meg kell azonban említenem, hogy az igazgató választmány és szerkesztő bizottság buzgó közreműködésén kívül az óhajtott cél eléréséhez jelentékeny anyagi áldozatok is szükségesek lesznek. A műszótár kiadásával járó költségek ugyanis, már a sajtó alá rendezésig is előreláthatólag 3000—4000 frtot fognak igénybe, a kiállítási költségekkel együtt tehát a kiadások oly tetemes összegre rughatnak, melyet egyetlen egy év bevételeiből nehéz lesz fedezni. Ily körülmények között az igazgató választmány mig egyfelől szükségesnek látta azt, hogy a tervezett közhasznú vállalat támogatására a nagyméltóságú földmívelési ministeriumhoz kérelem intéztessék, másfelől kívánatosnak jelentette ki azt is, hogy a fedezet biztosítása céljából legalább 1000 frt már a folyó év remélhető feleslegéből is félre tétessék. Az igazgató választmány megbízásából tehát tiszteletteljesen bátorkodom kérni a t. közgyűlést, hogy ezen terv megvalósítására az elnökségnek felhatalmazást adni kegyeskednék.

A közgyűléstől nyert ezen egyenes megbizások teljesítésén kívül, figyelemmel kísérte egyesületünk azon üdvös mozgalmát és tevékeny munkásságot is, mely az erdészeti terén a letelt idő alatt örömmel volt tapasztalható s valahányszor czélszerűnek és szükségesnek látta, hogy az ügyek menetére maga is befolyjon, mindannyiszor sietett megtenni azon lépéseket, melyek az erdőgazdaság fejlődése érdekében czélszerűeknek mutatkoztak.

Igy, midőn az igazgató választmány egyik tagja jónak látta utalni arra, hogy az erdőtörvényben megszabott határidő, mely alatt az állam felügyelete alá helyezett erdők rendszeres gazdasági tervének beterjesztetni kell, közelebről már lejár, s ezzel összefüggésben aggályát fejezte ki aziránt, hogy a kisebb községek ezen kötelezettségüknek részben nem fognak megfelelni, mivel értesülése szerint még a törvény illető határozatáról sincsenek kellőleg értesülve : egyesületünk készséggel irt fel a nagyméltóságu földmivelési ministeriumhoz, kifejezést adván azon nézetének, hogy bár az erdészeti ügyek iránt érdeklődő közönségnek számtalanszor volt alkalmá meggyőződni azon buzgalomról és lelkiismeretes tevékenységről, melyet a törvény végrehajtására hivatott hatóságok kifejtének, mindamellott czélszerűnek vélné, ha a késedelmes községek a törvényes határidő letelte előtt ismételten és erélyesen figyelemzettetnének azon szigorú büntetésekre, melylyel őket kötelezettségeik elmulasztása esetében a törvény sújtani fogja.

E feliratunkat a földmivelési ministerium szintén figyelemre méltatta, s az ennek folytán bekívánt hivatalos jelentések alapján közelebről érkezett leiratában azon megnyugtató választ adta egyesületünknek, hogy az üzemtervek elkészítése érdekében a fenálló viszonyokhoz képest minden lehető intézkedés megtétetett, úgy a kir. erdőfelügyelőségek, mint a közigazgatási hatóságok részéről, s ha mindamellott a törvényes

határidő leteltével még is lesznek egyes birtokosok, kik ebbeli kötelezettségeiknek esetleg nem felelnek meg teljesen, az ilyen mulasztások nagyobbára oly akadályoknak lesznek tulajdonitandók, melyeket egyelőre nem lehetett elhárítani.

Hasonló eredmény kísérte egyesületünk azon felterjesztését is, melyben kérelmet intézett a földmívelési ministeriumhoz az iránt, hogy a hozzá felebbezett erdőrendészeti ügyekben hozott fontosabb határozatok és ítéletek, a mennyiben lehetséges, nyilvánosságra hozassanak.

Az erdőtörvény kétségkívül egyike legjobb törvényeinknek, alapelvei kifogástalanok, s hazai viszonyainknak teljesen megfelelők, részletei pedig az illetékes körök véleménye szerint is a lehető legtökéletesebben vannak kidolgozva.

Mindamellet a végrehajtásnál a legjobb törvénnyel szemben is fordulhatnak elő esetek, midőn annak egyenes határozatait egyenesen alkalmazni nem lehet, s midőn ép ezért az érdekelt felek felfogása és a végrehajtó hatóság ítélete közt eltérések mutatkoznak. Ily esetekben a kedélyek megnyugtatósa és a siker nélküli felebbezések lehető szűk körre szorítása csak úgy sikerülhet, ha a legfelsőbb hatóság végérvényes ítéletei, mint analog esetekben tájékozásul szolgáló döntvények, az első foku hatóságoknak és az érdekelt közönségnek tudomására hozatnak.

Ezen szempontból egyesületünk czélszerűnek és az erdőtörvény végrehajtására nézve is felette hasznosnak találta oda hatni, hogy erdőrendészeti ügyekben az általános jellegű körrendeleteken, szabályokon és utasításokon kívül, melyek az „Erdészeti Rendeletek Tára“-ban eddig is közzé tettettek, az egyes konkrét esetek alkalmából hozott fontosabb határozatok és ítéletek közül is nyilvánosságra hozassanak azok, melyek elvi jelentőségüknél fogva úgy az erdőbirtokos közönségre,

mint az első foku erdőrendészeti hatóságokra nézve tájékozásul szolgálhatnak.

Sikerrel szólalt fel végül egyesületünk egy más alkalommal is, akkor t. i., midőn az új vadászati és fegyveradóról szóló törvényjavaslat szőnyegre kerülvén, abban az erdészeti szak két méltányos igényének érvényesítéséről volt szó.

E törvényjavaslat alsóházi tárgyalása alkalmával ugyanis a vadászati adó és fegyveradó kedvezményekről szóló szakasz eredeti szövegezése, egy elfogadott módosítvány folytán, oly változást szenvedett, hogy a törvény szigorú értelmezése esetében a kir. erdőfelügyelőségek tagjai hivatalos körutazásaik alkalmával tisztán személyes biztonságuk céljából is csak akkor viselhettek volna fegyvert, ha erre előbb minden egyes erdőbirtokostól külön-külön engedélyt kértek volna ki, mi a sok idővesztegetés folytán a kir. erdőfelügyelőkre nézve hivatalos kötelességeik teljesítését jelentékenyen megnehezítette volna. Másfelől a törvényjavaslat egy másik szakasza is oly határozatot tartalmazott, melynek értelmében az erdőőri szakiskolák hallgatóinak méltán megadott azon kedvezményt, hogy a vadászati adónak csak felét tartoznak fizetni, a selmeczi erdőakadémia hallgatóitól határozottan meg kellett volna tagadni, holott a vadászat okszerű gyakorlásához kötött érdekek épen a leendő erdőtisztekkel szemben tettek első sorban indokolttá azt, hogy a vadászatban való jártasság elsajátítására e törvényes kedvezménnyel is buzdíttassanak.

Egyesületünk tehát daczára annak, hogy a javaslat az alsóházi tárgyaláson már keresztül ment, lépéseket tett e kedvezőtlen határozatok megváltoztatására, s igyekezetét siker is koronázta, mert a felsőházi tárgyalás alkalmával mindkét szakasz ohajainknak megfelelő módosítást nyert, s a módosítások, miután az alsóház által is változatlanul elfogadtattak, a szentesített törvényben is helyet foglalnak.

Az elősoroltakon kívül figyelemmel kísérte a választmány azon távolabb eső kérdéseket is, melyek csak közvetve érintik az erdészeti érdekeket.

A földmívelési ministerium felhívására, külön bizottsági ülésekben és a választmány teljes ülésében is behatóan foglalkozott a vízjogi törvényjavaslattal, s miután alapos megfontolás után azon meggyőződésre jutott, hogy a magyar erdőbirtokos osztály vízjogi érdekeit az erdőtörvény 4-ik czimében foglalt határozatok nemcsak kielégítik, de feltétlenül jobban is biztosítják mint azon intézkedések, melyek egy általános vízjogi törvénybe, még a legkedvezőbb elvek elfogadása esetében is a tutajozást és usztatást illetőleg felvehetők lennének, kiküldött képviselői által a vízjogi törvényjavaslat tárgyalására összehívott vegyes tanácskozmányokban azon elv elfogadását hozta javaslatba, hogy az erdőtörvény 4-ik czime, mint a hazai viszonyoknak teljesen megfelelő specialis törvény, az általános vízjogi törvény által érintetlenül hagyassék.

E javaslatot az említett tanácskozmány, mint az illető tárgyalások jegyzőkönyvei és a vízjogi törvényjavaslat utolsó szövegezése bizonyítják, csakugyan elfogadta, mivel maga is meggyőződött, hogy az erdőtörvény említett czime sem alapelveiben sem részletes intézkedéseiben nem eshetik kifogás alá, a mi megint újabb bizonyítéka annak, hogy az erdőtörvény minden részében átgondolt bölcs alkotása a törvényhozásnak, melynek tiszteletben tartása mindenkinek, de főleg az erdészeti közönségnek hazafias kötelessége.

Befolyt továbbá egyesületünk az 1885-ik évre tervezett általános kiállítás előkészítésébe is, a mennyiben kieszközölte, hogy a kiállítás országos bizottságába két tagja hivattott meg, az országos erdészeti szakbizottságban pedig 12 tag által van képviselve. Ezzel kapcsolatban elhatározta egyszersmind, hogy a kiállításban a magyar erdészeti irodalmi termé-

kekkel, melyek tudvalevőleg nagyrészt az ő támogatásával láttak napvilágot, mint kiállító is részt vesz.

Egyesületünk irodalmi tevékenységének ismertetéseül röviden a következőket említhetem meg.

A múlt évi közgyűlés határozatához képest az „Erdő rendezés kézi könyvé“-nek megírására a Deák Ferencz alapítvány 1884-ik évi kamataiból 100 aranyos pályadíj tüzett ki, oly feltétel alatt, hogy a pályamunkák 1884 december végéig beterjesztessenek.

Időnyerés céljából intézkedett egyuttal a választmány, hogy egy szűkebb körü bizottság a Deák Ferencz alapítvány 1885-ik évi kamataiból kitüzendő pályázat tárgyára és feltételeire nézve is mielőbb javaslatot készítsen.

Az „Erdőhasználatlan“ kézikönyvére még 1879-ben kivít 100 aranyos pályázat sikerrel végződött, s az eredmény még e közgyűlés folyamán kihirdettetik. Ugyanezt jelenthetem a futóhomok megkötését és erdőgazdasági kezelését tárgyazó kézikönyvre hirdetett pályázat eredményéről is, mely szintén ezen ülés folyamán lesz kihirdetve.

Az „Erdészeti növénytan“ kézikönyvének megírása is pályázat tárgyát képezte, 2 évi határidővel és 200 darab arany jutalommal. A határidő leteltével azonban, sajnos ép e legnagyobb pályázat meddő maradt, a mennyiben csupán egy töredékes mutatvány érkezett be, úgy hogy a határidőt egy évvel meghosszabbítani kellett. Minthogy azonban — mint említém — egy töredékes munka már az első határidőre is bemutatott, remélünk lehet, hogy egy év múlva ezen pályázat is eredményre vezet, s esetleg ismét egy hasznos kézikönyvvel gazdagítja szakirodalmunkat, melynek érdekében az országos erdészeti egyesület már eddig is annyit áldozott.

Állandó irodalmi vállalatainkról nem sokat kell mondanom. Az „Erdészeti Lapok“ tartalmát és irányát a t. köz-

gyűlés minden tagja ismeri; ép így az „Erdészeti Zsebnaptárt“ is, melynek jelenleg már harmadik évfolyama forog a közönség kezén. Az „Erdészeti Rendeleték Tárának“ második füzeté is elhagyta időközben a sajtót s nem sokára megjelenik a harmadik is.

Azon kevesebb jelentőséggel bíró ügyekről, melyek a múlt évi közgyűlés óta tartott 8 választmányi ülésen a fennebb említetteteken kívül elintéztettek, s továbbá az egyesület folyton szaporodó folyó ügyeiről, az idő rövidege miatt részletesen nem emlékezhetvén meg, röviden csak azt vagyok bátor megemlíteni, hogy a nagyméltóságu földmívelési ministerium előterjesztésünkre ezuttal is megadni kegyeskedett 2000 forinttal, az évi rendes segélyt, továbbá hogy a hozzánk fordulóknak ez évben is készséggel szolgáltunk tanácssal vagy felvilágosításul minden szakunkat érdeklő ügyben.

Végül örömmel említhetem meg, hogy egyesületünk két jótékony alapítványából, a Wagner Károly emlékére barátai és tisztelői által tett alapítványból, és a magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyalapjából múlt évi közgyűlésünk óta már két ízben nyujthatott a választmány tetemes segélyt oly folyamodóknak, kik arra szerény helyzetüknél fogva ráutalva voltak.

Az elsőnek kamataiból a múlt évben 5, a folyó évben 8 erdőtiszti özvegy nyert 40, 50 és 80 forint segélyt, az utóbbiból pedig ugy a folyó mint a múlt évben egy betegség által ágyhoz szegezett tagtársunkat segélyezte 50—50 frttal a választmány.

Áttérve most az egyesület vagyoni viszonyainak ismertetésére, folyó évi pénztári kezelésünkről a következőket jelenthetem:

Betételeink januárhó 1-étől a mai napig
 összesen 26.682 frt 87 krt
 tesznek ki, kiadásaink ellenben ugyanezen
 idő alatt 17.639 frt 81 krt,
 a jelenlegi pénztári készlet tehát . . . 9.043 frt 06 kr,
 mely összegből 7.360 forint a felhasználás idejéig az egyesült
 budapesti fővárosi takarékpénztárban helyeztetett el gyümöl-
 csözöleg.

Az említett 26.682 frt 87 kr összes bevételből 4.609 frt
 79 kr részint rendes alapítványi tőke törlesztésre részint a
 Wagner Károly alapítvány és a magyar erdőtisztek és erdészeti
 altisztek segélyalapja javára folyt be. Elkölthető rendes
 bevételeink tehát a mai napig 22.073 frt 08 krt tesznek ki.

A most említett alapítványi összeg azonban a 17.639 frt
 81 krnyi kiadásban is benne foglaltatik, sőt ezenkívül még
 további 6.682 frt 74 kr is oly tételt képez, mely értékpapírok
 vásárlása céljából az alaptőkének adatott át, úgy hogy tulaj-
 donképeni kiadásaink eddig csak 6.347 frt 28 krra rugnak.

Összehasonlítva tehát az elkölthető rendes bevételek
 összegét a tényleges kiadásokkal az ez időszerinti megtakarítás
 15.725 frt 80 krt tesz ki, s ehhez az év végéig még körül-
 belül 1.500 frtnyi bevétel remélhető.

Az év végén esedékes és megközelíthetőleg 7.200 frtra
 tehető kiadások azonban szintén ezen összegből lesznek telje-
 sitendők, a valószínű megtakarítás tehát az év végén előre-
 láthatólag 10.025 frt 80 krt fog kitenni.

Ezen összegből lesz fedezendő azon esetben, ha az igaz-
 gatóválasztmány megbízásából előbb előterjesztett javaslatot a
 t. közgyűlés elfogadni kegyeskedik, a műszótár költségeire
 szánt 1.000 frt, és továbbá azon összeg, melyet a t. közgyűlés
 az alapszabályok felhatalmazása alapján a magyar erdőtisztek
 és erdészeti altisztek segélyalapjának növelésére megszavazni fog.

Részemről bátor vagyok megjegyezni, hogy az igazgatóválasztmány a magyar erdőtiszték és erdészeti altiszték segélyalapjának növelésére ezuttal 4.000 frtot hoz javaslatba.

Az elnemkölthető alapítványi vagyon állásáról szintén kedvező jelentést van szerencsém előterjeszteni. Alapítványi számadásaink szerint ugyanis egyesületünknek a magyar földhitelintézetnél következő értékpapirjai vannak elhelyezve:

5 $\frac{1}{2}$ 0/0-os papírértékű záloglevelekben	8.000	frt,
5 0/0-os	48.000	„
4 $\frac{1}{2}$ 0/0-os	20.500	„
4 0/0-os magyar aranyjárdék kötvényekben	16.000	„
Szőlő dézsmaváltási kötvényekben	6.900	„
1860. évi államsorsjegyekben	600	„
	<hr/>	
összesen	100.000	frt.

Ehhez adva az alapítótagok magánkötelezvényei által biztosított összegeket . 74.121 frt 13 kr,
és az alapítványi pénztár készkénz készletét 1.039 „ 47 „
az alapítványi vagyon összege 175.160 frt 60 krt
tesz ki.

Ezen tőkevagyonból 10.000 frtot a Deák Ferencz alapítvány, 6.884 frt 81 krt a Wagner Károly alapítvány, 8.757 frt 45 krt a magyar erdőtiszték és erdészeti altiszték segélyalapja és 664 frtot, még pedig 600 frtot 1860-ik évi sorsjegyekben és 64 frtot készpénzben, egy székesfehérvári ismeretlen, még eddig meg nem határozott czélú alapítványa tesz ki. Ez utóbb említett alapítványi tőkék azonban szintén egyesületi vagyont képeznek.

Összehasonlítva az alapítványi vagyon ezen állását, a mult évi közgyűlés idejében találttal, a következő örvendetes vagyoni szaporodás mutatkozik.

A jelenlegi vagyonkészlet, mint már említettett, kitesz :

értékpapirokban	100.000	frt	—	kr,
magánkötvényekben	74.121	"	13	"
készpénzben	1.039	"	47	"
együtt	175.160	frt	60	kr.

A mult évi közgyűlés alkalmával volt :

értékpapirokban	83.300	frt	—	kr,
magánkötvényekben	70.461	"	13	"
készpénzben	121	"	49	"
együtt	153.882	frt	62	kr.

A vagyonszaporulat tehát :

értékpapirokban	16.700	frt	—	kr,
magánkötvényekben	3.660	"	—	"
készpénzben	917	"	98	"
összesen	21.277	frt	98	kr.

Egyesületi vagyonunk ezen jelentékeny gyarapodásával arányban növekedett a tagok száma is.

Az egyesület alapító tagjainak, illetőleg az egyesületnél letett alapítványi kötelezvényeknek száma ugyanis jelenleg 689, s a rendes tagoké 630. Ezenkívül van 5 tiszteletbeli és egy pártoló tagja egyesületünknek.

A mult évi közgyűlés alkalmával volt 643 alapító, 509 rendes, 5 tiszteletbeli és 1 pártoló tag. A szaporodás eszerint az alapító tagoknál 46, a rendes tagoknál 121, összesen 167.

Az ujonnan belépett tagok névsora az illető választmányi ülések jegyzőkönyvében már közzététetvén, ezuttal csak a folyóhó 23-án tartott választmányi ülésen felvett tagokat és a most belépni kívánókat van szerencsém az eddigi szokos szerint bejelenteni.

Az említett választmányi ülésen felvételtek alapító tagoknak : Giczi-assa 's ablanczkürthi Ghyczy Livius 160 frt alapítvánnyal készpénzben és Fuchs Chajem fakereskedő

160 frt alapítványi kötvényben; rendes tagoknak: Schudik Nándor, Rónai Árpád, Konopka Ferencz, Petrus Márton, Debreczi Ödön, Krsztyánszky Reinhold, Kamler Károly, Hoffer Tivadar, Fáí Ede, a selmeczi akadémiai ifjuság „szepesi társulata“, Deutsch József, Keszthelyi Mór, Spielman Károly, Faludy Lajos, Markaczán Ferencz, Sternberg Salamon.

Ezuttal felvétetni kívánnak: a titkár ajánlata mellett: Lende Ede 160 frt alapítvánnyal kötvényben; Prusinszky Károly ajánlata mellett: Bánik György, Bencsik Sándor, Porubszky Károly és Szantner János erdőgyakornokok 160 frt alapítvánnyal kötvényben, alapító tagoknak; továbbá a rimamurány-salgó-tarjáni vasmű társulat erdőhivatalának ajánlata mellett: Bérczy Elek erdőgondnok, Lucze Soma, Mihálik Rezső és Kubinyi Ferencz alerdészek rendes tagokul; Mjazovszky Károly ajánlata mellett Oberrecht Béla m. k. erdőgyakornok és végül Tomcsányi Gyula ajánlata mellett Kovács Béla és Jákó Jenő m. kir. erdőgyakornokok szintén rendes tagokul.

Tisztelettel kérem a közgyűlést, hogy az elősoroltakat egyesületünk kötelékébe felvenni kegyeskedjék.

Végül azon sajnós veszteségeket kell bejelentenem, melyek egyesületünket, több tagtársunk elhalálózása folytán érték.

Legsúlyosabb volt e veszteségek között néhai gróf Degenfeld Imre elhalálózása, kiben törekvéseinknek buzgó, áldozatkész támogatóját veszítettük el. Nevét ott találjuk a legelső közt, kik az Országos Erdészeti Egyesület megalakulását elősegítettük és ott találjuk azon tevékeny választmányi tagoké közt is, kik később fejlesztésén és felvirágoztatásán fáradoztak.

Érdemeinek elismeréséül díszes koszorút tett le az egyesület ravatalára, emlékét jegyzőkönyvben örökítette meg s

elhunyta feletti mély sajnálatának a gyászoló család előtt részvétiratban adott kifejezést.

Az elhunytak közé kell számítanunk hazánk két másik kiváló férfiát gróf Festetich Györgyöt és székhelyi Majláth Györgyöt, kik egyesületünknek szintén áldozatkész első alapítói között foglaltak helyet, továbbá irodalmunk egy szerény, de szorgalmas munkását Molitor Ágostot és végül Teuchmann Ferencz, Matuskovics Béla, Lányi Imre, Kohn Náthán, Almássy Ödön, Kotzmann Emil, Marczelly Gusztáv, Kelemen Lajos, Kumper Márton, Batthyany-Strattman Gusztáv herczeg és Polák Hermil érdemes tagtársainkat.

E szomorú kötelesség teljesítésével befejezván jelentésemet, tiszteletteljesen kérem a közgyűlést, hogy elhunyt tagtársaink halála feletti részvételének jegyzőkönyvileg is kifejezést adni kegyeskedjék.

Jelentés az „Erdőhasználatlan“ kézikönyvére hirdetett pályázat eredményéről.

A pályázatot, melynek eredménye felett a t. igazgatóválasztmánynak ezuttal döntení kell, még 1879. november havában, tehát ezelőtt négy évvel írta ki az országos erdészeti egyesület. Az első határidő 1880. december 31-ére tűzetett ki; erre az időre azonban csupán egy töredékes munka érkezett be, melyet a pályázati feltételek értelmében bírálat alá sem lehetett venni. A határidő tehát meghosszabbított, még pedig két és egy negyed évvel. Mind a mellett az eredmény most, e hosszú határidő letelte után is csak egyetlenegy pályamunka; ugyanaz, melynek említett töredékét „az erdőjövedelem fokozásának titka leginkább